

WIELKOPOLSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ

Al. Marcinkowskiego 3, 61-745 Poznań

Poznań, dnia 18 września 2024 r.

D/LE.UH.8361.130.2023

ZPO

MONNARI TRADE S.A.

ul. Radwańska 6

90-453 ŁÓDŹ

adres do korespondencji:

ul. Rzgowska 30

93-172 Łódź

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572) zwanej dalej „Kpa” oraz art. 6 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. *o informowaniu o cenach towarów i usług* (t. j. Dz. U. z 2023 r., poz. 168), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

nakłada

na przedsiębiorcę: „MONNARI TRADE” Spółka Akcyjna, z siedzibą: ul. Radwańska 6, 90-453 Łódź, NIP: 7251784741, karę pieniężną w wysokości 3.000,00 zł (słownie: trzy tysiące złotych 00/100), wynikającą z art. 6 ust. 1 i 3 ustawy, za niewykonanie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 oraz art. 4 ust. 2 ustawy.

Należność tytułem nałożonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązana jest uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań:

96 1010 1469 0032 7422 3100 0000

w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przeprowadził w dniach od 11 do 19 października 2023 r. kontrolę u przedsiębiorcy „MONNARI TRADE” S.A., ul. Radwańska nr 6, 90-453 ŁÓDŹ, NIP: 7251784741 (miejsce kontroli: sklep „MONNARI TRADE” C.H. MANHATTAN, Al. Jana Pawła II 16, 64-100 Leszno).

W trakcie kontroli sprawdzono, czy zgodnie z art. 4 ust. 1 i ust. 2 ustawy, przedsiębiorca uwidacznia cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen, a także czy w każdym przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru, obok informacji o obniżonej cenie, uwidacznia również informację o najniższej cenie tego towaru, która obowiązywała w okresie 30 dnia przed wprowadzeniem obniżki. Ponadto oceniono sposób prezentowania ceny i informacji o najniższej cenie, która obowiązywała przed wprowadzeniem obniżki pod kątem zgodności z wymaganiami ustawy oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia

2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r., poz. 2776) zwanego dalej „rozporządzeniem”. W powyższym zakresie stwierdzono nieprawidłowości w odniesieniu do wszystkich 10 niżej wymienionej partii towarów, spośród 10 skontrolowanych, oferowanych do sprzedaży tj.:

1. **Sweter QN BAZA J QNS0330-009** kolor: ciemna zieleń, kod kreskowy 5 904528 667088 z etykietą zawierającą dwie ceny: cena wydrukowana w sposób trwały na metce przekreślona „259,99”, oraz cena w formie pomarańczowej naklejki z ceną „155,99”;
2. **Sweter QN AB BASE QNS0150-018** kolor: jasny szary, kod kreskowy 5 904528 544402 z etykietą zawierającą dwie ceny: cena wydrukowana w sposób trwały na metce przekreślona „279,99”, oraz cena w formie pomarańczowej naklejki z ceną „167,99”;
3. **Sweter QN BAZA J QNS0290-004** kolor: różowy, kod kreskowy 5 904528 631973 z etykietą zawierającą dwie ceny: cena wydrukowana w sposób trwały na metce przekreślona „249,99”, oraz cena w formie pomarańczowej naklejki z ceną „149,99”;
4. **Sweter QN BAZA J QNS0290-015** kolor: beżowy, kod kreskowy 5 904528 634684 z etykietą zawierającą dwie ceny: cena wydrukowana w sposób trwały na metce przekreślona „249,99”, oraz cena w formie pomarańczowej naklejki z ceną „149,99”;
5. **Sweter QN AB BASE QNS021-017** kolor: ciemny brąz, kod kreskowy 5 904528 561348 z etykietą zawierającą dwie ceny: cena wydrukowana w sposób trwały na metce przekreślona „279,99”, oraz cena w formie pomarańczowej naklejki z ceną „167,99”;
6. **Sweter QN AB BASE QNS0120-019** kolor: szary, kod kreskowy 5 904528 519929 z etykietą zawierającą dwie ceny: cena wydrukowana w sposób trwały na metce przekreślona „259,99”, oraz cena w formie pomarańczowej naklejki z ceną „155,99”;
7. **Bluzka dzianina IBOHEMIA TSH0440** kolor: beżowy, kod kreskowy 5 904528351734 z etykietą zawierającą dwie ceny: cena wydrukowana w sposób trwały na metce przekreślona „159,99”, oraz cena w formie pomarańczowej naklejki z ceną „111,99”;
8. **Spodnie damskie 5 OFFICE TRUA631-KM20**, kod kreskowy 5 904528 189801 z etykietą zawierającą trzy ceny: cena wydrukowana w sposób trwały na metce przekreślona „229,99”, oraz dwie ceny w formie pomarańczowej naklejki z jedną przekreśloną ceną „160,99”, i drugą ceną „68,99”;
9. **Spodnie AB BASE TRU0182-020** kolor: czarny, kod kreskowy 5 904528 330203 z etykietą zawierającą trzy ceny: cena wydrukowana w sposób trwały na metce przekreślona „199,99”, oraz dwie ceny w formie pomarańczowej naklejki z jedną przekreśloną ceną „119,99”, i drugą ceną „99,99”;
10. **Spodnie AB BASE TRUB590-020** kolor: czarny, kod kreskowy 5 904528 211076 z etykietą zawierającą trzy ceny: cena wydrukowana w sposób trwały na metce przekreślona „199,99”, oraz dwie ceny w formie pomarańczowej naklejki z jedną przekreśloną ceną „139,99”, i drugą ceną „99,99”.

Na etykietach ww. towarów przedsiębiorca wskazał tylko wartości liczbowe wyrażające różne ceny. Nie wskazał natomiast, która z podanych cen jest ceną najniższą z 30 dni poprzedzających obniżkę. Jednocześnie w toku kontroli ustalono, że przy stanowisku kasowym oraz we wszystkich przymierzalniach zamieszczona była informacja o treści „Informacja dla klientów o cenach na metkach produktów objętych obniżką” z wyjaśnieniem prezentowanych cen, tj. pierwsza cena przekreślona „cena pierwotna”, druga cena przekreślona „najniższa cena z ostatnich 30 dni przed wprowadzeniem promocji”, trzecia cena – „cena obecna”.

Uwidocznienie informacji o stosowanych obniżkach cenowych w formie przykładowego plakatu informacyjnego, odnoszącego się zbiorczo do wszystkich towarów oferowanych do sprzedaży, nie jest zgodne z dyspozycją art. 4 ust. 2 ustawy oraz § 3 ust. 1 rozporządzenia, natomiast umieszczenie na etykiecie cenowej kilku wartości bez wyraźnego wskazania, która z nich odpowiada najniższej cenie z ostatnich 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, stanowi naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy, poprzez uwidocznienie cen w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości.

Zgodnie z treścią art. 4 ust. 1 ustawy, „w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen”.

W myśl art. 4 ust. 2 ustawy, „w każdym przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru lub usługi obok informacji o obniżonej cenie uwidacznia się również informację o najniższej cenie tego towaru lub tej usługi, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki”.

Natomiast jak wynika z § 3 rozporządzenia: „1. Cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy cena, cena jednostkowa lub informacja o obniżonej cenie, w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów. 2. Cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się w szczególności: 1) na wywieszce; 2) w cenniku; 3) w katalogu; 4) na obwolucie; 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu”.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 ustawy, „jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł”.

W związku z powyższym organ, pismem z dnia 12 sierpnia 2024 r., zawiadomił stronę o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy. Pismo doręczono stronie w dniu 20 sierpnia 2024 r. W treści zawiadomienia strona została pouczona, że może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację zasady czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym, wynikającej z art. 10 § 1 Kpa.

Strona w odpowiedzi przesłała dokument z informacją o wysokości osiągniętych obrotów i przychodów, czyniąc zadość wezwaniu zawartemu w ww. piśmie Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, do przedłożenia informacji o wielkości obrotów i przychodu przedsiębiorcy w 2023 r., które to informacje stanowią jedną z dyrektyw wymiaru administracyjnej kary pieniężnej, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy.

Podstawą prawną do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej jest w niniejszej sprawie art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że „organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna”.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej z urzędu wziął pod uwagę dyspozycję art. 189f § 1 Kpa, stwierdzając, że w przedmiotowej sprawie nie zostały spełnione łącznie powyższe przesłanki pozwalające na zastosowanie tego przepisu. W przedmiotowej sprawie nie zachodzi przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, a zatem nie jest zasadne zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, skutkującego obligatoryjnym odstąpieniem od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniem na pouczeniu. Skoro przedsiębiorca obok informacji o obniżonej cenie towaru nie uwidoczniał informacji o najniższej cenie tego towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, w odniesieniu do wszystkich 10 partii towarów, spośród 10 skontrolowanych, oferowanych do sprzedaży w sklepie stacjonarnym w Lesznie, ul. Al. Jana Pawła II 16, to nie można uznać, że w niniejszej sprawie waga naruszenia prawa jest znikoma. Stwierdzone w następstwie kontroli uchybienia

godzą w sposób oczywisty w prawo konsumenta do informacji i uniemożliwiają mu porównanie cen. Intencją ustawodawcy było bowiem wprowadzenie obowiązku informacyjnego, którego następstwem jest uzyskanie przez konsumenta pełnej i rzetelnej informacji w zakresie ceny obowiązującej przed obniżką i ceny obniżonej, umożliwiającej ich porównanie, natomiast punktem odniesienia zgodnie z regulacją art. 4 ust. 2 ustawy powinna być najniższa cena z 30 dni przed obniżką

Podkreślić należy, że jednym z głównych celów nałożenia na przedsiębiorców obowiązków zawartych w ustawie jest wzmocnienie szeroko pojętej ochrony konsumenta. Uwidocznione jednoznaczne informacje o cenie towarów umożliwiają konsumentowi porównanie poszczególnych cen towarów, a następnie dokonanie przez niego właściwego wyboru, z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej. Nadto, wskazać należy, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia, zawierającego informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz planowanym terminie jej przeprowadzenia.

Odpowiedzialność wynikająca z art. 6 ust. 1 ustawy ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Jak trafnie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 6 lipca 2016 r., sygn. III SA/Po 287/16, *„Istota odpowiedzialności administracyjnej sprowadza się do tego, że aby pociągnąć do niej określony podmiot konieczne jest zaistnienie wyłącznie dwóch zasadniczych przesłanek: po pierwsze, podmiot ten musi charakteryzować się cechami wyrażonymi w normie prawnej stanowiącej podstawę odpowiedzialności oraz po drugie, musi on wyczerpać określone w tej normie znamiona działania lub zaniechania lub znamiona tegoż zachowania muszą zostać wyczerpane przez inny podmiot - o ile norma prawna przypisuje zachowanie innego podmiotu lub skutek tego zachowania wspomnianemu podmiotowi administrowanemu (delikt administracyjny). Zaistnienie powyższych przesłanek jest co do zasady wystarczające, aby podmiot administrowany poniósł z tytułu popełnionego deliktu administracyjnego ujemne konsekwencje (sankcję administracyjną)”. Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie przez właściwą jednostkę administracji publicznej nieprzestrzegania przez określony podmiot (administrowany), nałożonych prawem obowiązków. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości, czy działania naprawcze podjęte w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę nakłada się za samo naruszenie prawa. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co zostało stwierdzone w chwili kontroli, może jednak mieć wpływ na ocenę całokształtu sprawy przez organ administracji publicznej oraz zostać wzięte pod uwagę przy ustalaniu wymiaru sankcji administracyjnoprawnej.*

Brak jest również podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona postępowania, prawidłowo pouczona o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie podniosła również żadnej z powyższych okoliczności.

Zgodnie z art. 189f § 2 Kpa w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

1) usunięcie naruszenia prawa lub

2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że „usunięcie naruszenia prawa” nie jest tożsame z „zaprzestaniem naruszenia”. Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszanie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że w toku kontroli stwierdzono naruszenia polegające na uwidocznieniu cen oferowanych do sprzedaży towarów w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości. Strona zaprzestała naruszania prawa w toku postępowania kontrolnego. W przedmiotowej sprawie nie jest natomiast możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa. Należy bowiem pamiętać, że uwidocznienie cen towarów w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości pełni funkcję informacyjną, umożliwiając konsumentowi porównanie poszczególnych cen, a następnie dokonanie przez niego właściwego wyboru, z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej. Oznacza to, że w przypadku tego obowiązku nie jest możliwym usunięcie skutków jego naruszenia, ponieważ brak jest narzędzi pozwalających na udzielenie prawidłowej informacji o cenach tym konsumentom, którzy już np. zapoznali się z dotychczasowymi oznaczeniami cen i opuścili salon sprzedaży przedsiębiorcy. Zatem w przedmiotowej sprawie nie została spełniona przesłanka w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 3 pkt 1 – 4 ustawy „przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się:

- 1) *stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 – 5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;*
- 2) *dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 – 5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;*
- 3) *wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;*
- 4) *sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).”*

Dokonując zatem oceny stopnia, skali i wagi naruszeń obowiązków ustawowych w zakresie uwidaczniania cen towarów i usług przez przedsiębiorcę, organ zakwalifikował działanie

przedsiębiorcy jako naruszenie obowiązujących przepisów w stopniu wysokim. Przedsiębiorca naruszył art. 4 ust. 2 oraz art. 4 ust. 1 ustawy w przypadku wszystkich 10 partii oferowanych do sprzedaży towarów, poddanych ocenie.

Wziąć pod uwagę należało również okoliczność uprzedniego skierowania zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli.

Przy ocenie dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę fakt, że w stosunku do skontrolowanego przedsiębiorcy nie stwierdzono wcześniej naruszenia obowiązków w zakresie przestrzegania przepisów ustawy. Jednocześnie organ wskazuje, w odniesieniu do korzyści majątkowych lub strat w związku z naruszeniami ustawy, iż strona poinformowana o aktualnie obowiązującym stanie prawnym, nie odniosła się do wyżej wskazanych okoliczności.

Wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy, ustalono na podstawie przesłanej przez stronę informacji o wysokości obrotów i przychodu za rok 2023.

Przesłanka zawarta w art. 6 ust. 3 pkt 4 ustawy nie znajduje zastosowania, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową w przedmiotowej sprawie nie była kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych.

Mając na uwadze powyższe, w tym przypadku, należało nałożyć odpowiednią karę pieniężną w wysokości 3.000,00 zł (słownie: trzy tysiące złotych 00/100), Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zdecydował zatem jak w sentencji.

Zgodnie z treścią art. 7 ust. 3 ustawy, kara pieniężna, o której mowa w sentencji decyzji, stanowi dochód budżetu państwa, a przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na konto bankowe Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, podany w sentencji decyzji, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t. j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2383 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa oraz art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 312) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 2505 z późn. zm.), w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Otrzymują:

1. Strona
2. a/a
3. BA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Elżbieta Welmitz-Kędra